

Nr 77.

Godkänd av första kammaren den 20 mars 1918.

Godkänd av andra kammaren den 20 mars 1918.

*Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts
proposition angående viss nedsättning av sockerskatten.*

(Bevillningsutskottets betänkande nr 21.)

Till Konungen.

I proposition av den 22 februari 1918, nr 103, har Eders Kungl. Maj:t under åberopande av vid propositionen fogade utdrag av statsrådsprotokollen över jordbruks- och finansärenden för samma dag föreslagit riksdagen att — under förutsättning att svenska sockerfabriksaktiebolaget och mellersta Sveriges sockerfabriksaktiebolag förbinda sig att till odlare av sockerbetor för deras räkning under år 1918 utbetala ersättning i huvudsaklig överensstämmelse med i ovan åberopade statsrådsprotokoll över jordbruksärenden av chefen för jordbruksdepartementet förordade grunder — antaga följande

Förslag

till

kungörelse angående viss nedsättning av sockerskatten.

Härigenom förordnas, att, utan hinder av bestämmelserna i 1 § av förordningen den 11 oktober 1907 angående beskattning av socker, för allt socker, som inom riket tillverkas eller dit införes, skall, på sätt

Bihang till riksdagens protokoll 1918. 14 saml. 35 häft. (Nr 77—79.) 1

i nämnda förordning närmare bestämmes, vid sockrets utlämnande till fritt bruk från och med den dag under år 1918, som Konungen bestämmer, till och med den 31 oktober samma år erläggas skatt med 6 öre för varje kilogram, dock att för det socker, som tillverkas vid de redan anlagda råsockerfabrikerna i Östergötland och Västergötland samt på Öland och utlämnas till fritt bruk antingen omedelbart från samma fabriker eller från raffinaderiet i Lidköping efter där verkställd raffinering, skatten under oförmälda tid utgår med 2 öre för varje kilogram.

Eders Kungl. Maj:ts förevarande förslag är ett led i delvis redan vidtagna, delvis tillämnade åtgärder, avsedda att säkerställa sockertillgången inom landet under nästa konsumtionsår, och därvid åsyftande att stimulera betodlingen. Detta skulle ske genom att tillförsäkra betodlarna skäligt pris vid försäljning av årets sockerbetskörd till de båda sockerbolagen — svenska sockerfabriksaktiebolaget och mellersta Sveriges sockerfabriksaktiebolag. För de ökade kostnader, bolagen härigenom komme att åsamkas, skulle dem beredas ersättning dels genom lösenavgifterna för det s. k. industrisocket, dels genom nedsättning av sockerskatten och dels genom förhöjning av maximiprisen å socker.

I likhet med chefen för jordbruksdepartementet och de sakkunniga, som närmast haft utredningen av förevarande fråga om hand, är riksdagen av den uppfattningen, att för tryggheten av landets tillgång på socker för nästa konsumtionsår sådana åtgärder äro erforderliga, som kunna beräknas göra sockerbetsodlingen lika lockande som odlingen av andra växtslag, vilka lämpligen kunna odlas på samma arealer, som ägna sig för betodling. Vad Eders Kungl. Maj:t i sådant avseende föreslagit, har riksdagen funnit ändamålsenligt.

Såsom framgår av den i propositionen åberopade utredningen, motiveras betprisets höjning under innevarande år av ökade produktionskostnader av olika slag. Riktigheten av dessa kostnaders beräkning är alltså en förutsättning för ifrågavarande prislehöjning, och anser sig riksdagen med avseende härå böra uttala, att i den mån andra med sockerbetsodlingen förknippade befogade intressen än betodlarnas kunna påverkas av sagda beräkningars upprätthållande, dessa intressen också må, enligt vad nu är förutsatt, tillgodoses, och att sålunda, exempelvis, arbetslöner icke böra komma att utgå med i genomsnitt lägre belopp än det i sådant avseende beräknade.

Då Eders Kungl. Maj:ts förevarande framställning i övrigt ej givit riksdagen anledning till erinran, har riksdagen, med bifall till Eders Kungl. Maj:ts förevarande proposition, antagit ovan återgivna förslag till kungörelse angående viss nedsättning av sockerskatten, vilket riksdagen härmed får för Eders Kungl. Maj:t tillkännagiva.

Stockholm den 20 mars 1918.

Med undersåtlig vördnad.